

Uzasadnienie

Tytuł "Zasłużony dla Powiatu Krakowskiego" jest wyrazem wyróżnienia za wybitne zasługi w działalności samorządowej, społecznej, gospodarczej, kulturalnej sportowej, edukacyjnej, politycznej, stanowiącej istotny wkład w rozwój samorządu terytorialnego, rozwój i promocję Powiatu Krakowskiego oraz wzbogacającej dorobek Powiatu Krakowskiego w różnych dziedzinach działalności.¹

W dniu 3 sierpnia 2026 r. Kapituła Honorowa rozpatrzyła wniosek z dnia 30 czerwca 2026 r. o nadanie tytułu honorowego „Zasłużony dla Powiatu Krakowskiego” dla Pana Jacka Krupy. Członkowie Kapituły Honorowej po zapoznaniu się ze szczegółowymi informacjami na temat jego działalności na rzecz Powiatu Krakowskiego pozytywnie zaopiniowali wniosek.

Pan Jacek Jan Krupa urodził się 11 kwietnia 1955 roku w Skawinie — mieście, które stało się dla niego nie tylko miejscem urodzenia, ale także punktem odniesienia na całe życie. To stąd wyrasta jego wrażliwość społeczna, przywiązanie do lokalnej wspólnoty i przekonanie, że prawdziwa służba publiczna zaczyna się najbliżej ludzi — w gminie, wśród sąsiadów, w codziennych sprawach mieszkańców.

Jest absolwentem Akademii Ekonomicznej w Krakowie, gdzie ukończył studia na Wydziale Zarządzania i Marketingu. Wiedza ekonomiczna, umiejętność organizowania pracy i rozumienie mechanizmów rozwoju stały się ważnym zapleczem jego późniejszej działalności. Jednak o jego drodze publicznej zdecydowało coś więcej niż wykształcenie — zdecydowało poczucie odpowiedzialności za wspólnotę.

Życiorys Jacka Krupy wpisuje się w historię polskiej wolności po 1980 roku. Już w 1981 roku, mając zaledwie 26 lat, Jacek Krupa należał do NSZZ „Solidarność” i przewodniczył komisji zakładowej związku w Hucie Aluminium w Skawinie. Był to wyraz odwagi, odpowiedzialności i gotowości do działania w czasie, gdy słowo „Solidarność” oznaczało nie tylko związek zawodowy, ale także nadzieję na wolną i obywatelską Polskę. To doświadczenie pozostało ważnym punktem odniesienia w jego późniejszej działalności samorządowej, parlamentarnej i regionalnej.

Po przełomie 1989 roku Jacek Krupa znalazł się w gronie osób, które budowały samorząd terytorialny niemal od podstaw. W latach 1990–1998 pełnił funkcję burmistrza Miasta i Gminy Skawina. Był to czas trudny, ale przełomowy — czas tworzenia nowych instytucji, uczenia się demokracji lokalnej, podejmowania decyzji, których skutki mieszkańcy odczuwali bezpośrednio. W takich warunkach nie wystarczały same przepisy i procedury. Potrzebna była odpowiedzialność, zaufanie i umiejętność rozmowy z ludźmi. Jacek Krupa tę odpowiedzialność przyjął.

Później służył mieszkańcom jako wicestarosta, a następnie starosta krakowski. Doświadczenie wyniesione ze Skawiny przeniósł na poziom powiatu. Budował współpracę między samorządami, wspierał rozwój infrastruktury i wzmacniał instytucje publiczne. Jego droga pokazuje konsekwencję rzadko spotykaną w życiu publicznym — od spraw najbliższych mieszkańcom, przez odpowiedzialność za powiat, aż po zadania regionalne i państwowe.

Efekty tej pracy nie pozostały wyłącznie w dokumentach, uchwałach i sprawozdaniach. One współtworzą naszą codzienność. Widać je w kierunkach rozwoju gmin, powiatów i całej Małopolski. To drogi, mosty, obwodnice, ścieżki rowerowe, rozwój transportu publicznego, Szybka Kolej Aglomeracyjna, infrastruktura komunalna, społeczna i edukacyjna, a także coraz lepsza jakość usług publicznych. To sprawy bardzo konkretne: bezpieczniejszy dojazd do pracy, krótsza droga do szkoły, łatwiejszy dostęp do urzędu, lekarza, kultury i instytucji publicznych. Właśnie po takich rzeczach najlepiej poznaje się sens dobrej pracy samorządowej — po tym, że zmienia codzienne życie mieszkańców.

W latach 2005–2011 Jacek Krupa sprawował mandat posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. Do parlamentu wniósł doświadczenie samorządowca praktyka — człowieka, który znał problemy lokalnych wspólnot nie z teorii, lecz z codziennej pracy. Był głosem Małopolski w sprawach administracji, infrastruktury i rozwoju publicznego.

W tym okresie uczestniczył także w pracach nad przywróceniem Święta Trzech Króli jako dnia wolnego od pracy. Była to inicjatywa ważna nie tylko z punktu widzenia ustawowego kalendarza. Miała ona znaczenie symboliczne, historyczne i kulturowe. Przywracała do życia publicznego święto głęboko zakorzenione w polskiej tradycji, usunięte w czasach Polski Ludowej. Udział Jacka Krupy w tych pracach pokazuje, że w jego działalności publicznej istotne miejsce zajmowały nie tylko inwestycje i administracja, lecz także wartości, pamięć i tożsamość wspólnoty.

Po zakończeniu pracy parlamentarnej powrócił do samorządu. Od 2012 roku był członkiem Zarządu Województwa Małopolskiego, a w latach 2015–2018 pełnił funkcję Marszałka Województwa Małopolskiego. Był to czas odpowiedzialności za rozwój całego regionu — za wykorzystanie środków europejskich, modernizację infrastruktury, wspieranie kultury, edukacji, innowacji, ochrony środowiska i współpracy międzynarodowej. Jego działalność wpisywała się w myślenie o Polsce nowoczesnej, europejskiej i otwartej, ale jednocześnie zakorzenionej w lokalnych wspólnotach.

Ważnym wymiarem życia Jacka Krupy była i pozostaje aktywność społeczna. Przez lata był blisko lokalnych środowisk, organizacji, instytucji i inicjatyw obywatelskich. Rozumiał, że wspólnota nie składa się wyłącznie z urzędów i inwestycji. Tworzą ją ludzie, stowarzyszenia, szkoły, parafie, organizacje społeczne, wolontariusze i wszyscy ci, którzy często po cichu wykonują pracę potrzebną innym. W tej postawie mieści się także wrażliwość charytatywna — gotowość do wspierania tych, którzy potrzebują solidarności, życzliwości i pomocy.

Nie można mówić o Jacku Krupie bez odniesienia do jego zakorzenienia rodzinnego i lokalnego. Jest człowiekiem związanym ze swoją małą ojczyzną, z rodziną i ze Skawiną. To właśnie z tych najbliższych relacji wyrasta poczucie odpowiedzialności, które później przenosi się na życie publiczne. Bo dobry samorządowiec najpierw rozumie dom, ulicę, sąsiedztwo i lokalną wspólnotę, a dopiero potem potrafi odpowiedzialnie mówić o regionie i państwie.

Życiorys Jacka Krupy jest świadectwem służby Polsce wolnej, niepodległej, europejskiej i obywatelskiej. Wolnej — bo wyrasta z doświadczenia „Solidarności”. Niepodległej — bo opiera się na odpowiedzialności za państwo i jego instytucje. Europejskiej — bo widzi rozwój Małopolski i Polski jako część szerszej wspólnoty współpracy, wartości i nowoczesności. Obywatelskiej — bo

zaczyna się od samorządu, mieszkańców i przekonania, że demokracja ma sens wtedy, gdy ludzie czują się gospodarzami własnej wspólnoty.

Droga Jacka Krupy — od Skawiny, przez powiat krakowski, Sejm Rzeczypospolitej, aż po urząd Marszałka Województwa Małopolskiego — jest drogą konsekwentnej pracy dla dobra wspólnego. To życiorys człowieka, który funkcje publiczne traktował nie jako zaszczyt sam w sobie, ale jako zobowiązanie wobec mieszkańców, Małopolski i Polski.

Jego działalność widoczna jest w licznych inwestycjach w Skawinie (np. wiadukt nad torami- ul. Krakowska, budowa Gimnazjum przy ul. Bukowskiej i szkoły podstawowej w Radziszowie oraz modernizacja i rozbudowa szkół w Zelczynie, Wielkich Drogach i Pozowicach, budowa oczyszczalni ścieków, sieci wodociągowej dla 10 wiosek, pogotowia ratunkowego, obwodnicy Skawiny i rozpoczęcie budowy krytego basenu, dwukrotne powiększenie powierzchni parku miejskiego oraz przebudowa placu targowego) i inicjatywach w powiecie krakowskim (np. kapitalne remonty placówek szkolnictwa ponadpodstawowego w Skawinie, Krzeszowicach, Czernichowie, Skale i Giebułtowie) oraz liczne inicjatywy regionalne służące szerokiemu gronu odbiorców, w tym również mieszkańcom powiatu krakowskiego (np. utworzenie programu wsparcia dla samotnych seniorów Małopolski Teleaniół i programu wsparcia rodzin Małopolska Niania, nadzorowanie i dokończenie budowy Cricoteki, Małopolskiego Ogrodu Sztuki i Europejskiego Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Lusławicach, modernizacja i budowa sali gimnastycznej w Specjalnym Ośrodku Szkolno- Wychowawczym w Wielkich Drogach, przygotowanie i rozpoczęcie budowy Małopolskiego Centrum Nauki Cogiteon, budowa obwodnic Skąły, Oświęcimia, Skawiny, Gdowa, Dobczyc, Wolbromia, Miechowa, Waksmundu, Zatora, Babic, przygotowanie programu i budowa ponad 300 km zintegrowanego systemu ścieżek rowerowych Velo Małopolska, modernizacja i przebudowa 9 szpitali wojewódzkich, zakup 13 pociągów dla Kolei Małopolskich oraz permanentne wsparcie dla tej spółki w podnoszeniu ilości i jakości przewozów regionalnych, budowa nowego Liceum w Skale, obwodnic Czernichowa i Skąły, remonty i przebudowa ponad 350 km dróg powiatowych, szczególnie obiektów mostowych oraz remonty DPS-ów). Szczęólnego podkreślenia wymaga przygotowanie, wdrożenie i nadzorowanie Regionalnego Programu Operacyjnego dla Małopolski o wartości 2,9 miliarda euro, którego beneficjentami są mieszkańcy, samorządy, firmy i instytucje małopolskie.

Dlatego oddając mu należny szacunek, warto powiedzieć, że Jacek Krupa należy do grona tych osób, które przez swoją pracę współtworzyły samorządną Małopolskę i obywatelską Rzeczpospolitą. A najtrwalszą laudacją dla człowieka samorządu są efekty jego pracy obecne wokół nas: drogi, którymi codziennie jeździmy, mosty, które łączą ludzi i miejscowości, obwodnice poprawiające bezpieczeństwo, ścieżki rowerowe, kolej aglomeracyjna, sprawniejsze instytucje i lepsze usługi publiczne. To one najlepiej pokazują, że jego działalność nie była jedynie częścią historii samorządu, ale stała się częścią naszej codzienności.

Powyżej przywołane okoliczności w pełni uzasadniają przyznanie Panu Jackowi Krupie tytułu „Zasłużony dla Powiatu Krakowskiego”.